

DECIZIE nr.

privind contestația formulată de S.C. X S.R.L.,
înregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr. .../14.07.2014

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad – Activitatea de Inspecția Fiscală Arad cu adresa nr. .../08.07.2014, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr./14.07.2014, asupra contestației formulate de

S.C. X S.R.L.

CUI:

sediul în localitatea, jud. Arad

înregistrată la Activitatea de Inspecția Fiscală Arad sub nr. .../04.07.2014 și la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr./14.07.2014.

Societatea comercială X S.R.L. formulează contestație împotriva Deciziei de impunere nr. F-AR nr./02.06.2014 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad, în baza Raportului de inspecție fiscală F-AR/02.06.2014, solicitând anularea în parte a actului administrativ fiscal atacat, respectiv pentru suma de lei reprezentând impozit pe profit la care se adaugă accesoriile aferente și pentru suma de lei TVA la care se adaugă accesoriile aferente.

În conformitate cu dispozițiile pct. 3.6 din OPANAF nr. 450/2013 Activitatea de Inspecție Fiscală a întocmit Referatul cu propuneri de soluționare a contestației nr. .../08.07.2014, determinând accesoriile aferente impozitului pe profit și TVA contestate de petentă, astfel:

- majorări de întârziere aferente impozitului pe profit – lei
- penalități de întârziere aferente impozitului pe profit - ... lei
- majorări de întârziere aferente TVA – ... lei
- penalități de întârziere aferente TVA – ... lei.

Rezultă astfel că petenta contestă suma totală de lei reprezentând:

- ... lei – impozit pe profit
- lei – majorări de întârziere aferente impozitului pe profit
- ... lei – penalități de întârziere aferente impozitului pe profit
- ... lei – taxa pe valoarea adăugată
- lei – majorări de întârziere aferente TVA
- lei – penalități de întârziere aferente TVA.

Contestația a fost semnată de dl. ..., în calitate de administrator și ștampilată cu ștampila societății, așa după cum prevede art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Contestația a fost depusă în termenul legal de depunere prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. Petenta SC X SRL formulează contestație, solicitând anularea parțială a Deciziei de impunere nr. F-AR .../02.06.2014, pentru suma de ... lei reprezentând impozit pe profit la care se adaugă accesoriile aferente și pentru suma de ... lei TVA la care se adaugă accesoriile aferente.

În motivarea contestației formulate petenta, în ceea ce privește impozitul pe profit, referitor la cheltuielile cu arenda în sumă de lei, precizează că aceste cheltuieli cu arenda au fost contractate în scopul realizării veniturilor, arenda fiind contractată în scopul obținerii de venituri (cultivarea și valorificarea produselor agricole și obținerea de subvenții teren). „Este adevărat că o parte din teren, datorită condițiilor meteorologice nu a putut fi cultivată la timp pentru înființarea culturilor, dar simplul fapt că nu au fost înființate pe toată suprafața culturii, nu dovedește că arenda nu a fost contractată în scopul realizării de venituri impozabile”. În opinia petentei, prin sintagma „în scopul realizării veniturilor” legiuitorul a dorit să lărgescă sfera cheltuielilor deductibile fiscal, în sensul să se acorde deducere pentru toate cheltuielile efectuate în scopul realizării veniturilor și **NU NUMAI PENTRU CHELTUIELILE CARE AU CONDUS ÎN MOD EXPRES LA REALIZAREA VENITURILOR.**

Fără a împărtăși punctul de vedere al organelor de inspecție fiscală privind deductibilitatea cheltuielilor cu arenda, petenta precizează că algoritmul de calcul utilizat pentru a determina suprafețele de pe care s-au obținut venituri impozabile (organele de inspecție fiscală au considerat nedeductibilă fiscal cheltuielile cu arenda aferentă suprafețelor necultivate (determinate printr-un algoritm de calcul specificat în RIF) și nu aferent suprafețelor de pe care s-au obținut venituri impozabile) este eronat. Petenta reface calculul determinării suprafețelor de pe care s-au obținut efectiv venituri impozabile:

Anul 2010,

– (total teren) – (teren proprietate X arendat către A - (terenuri de pe care s-au obținut subvenții APIA) = terenuri necultivate și de pe care nu s-au obținut subvenții. Față de calculul de mai sus rezultă un număr de și nu așa cum în mod eronat s-a stabilit prin RIF. Mai mult, în opinia petentei, și aceste hectare ar trebui ponderate în funcție de starea juridică a lor (% terenuri proprietate; % terenuri arendate).

Concluzionează că SC X SRL a aplicat în mod corect prevederile art. 21, alin. 1, Cod fiscal, considerând cheltuielile cu arenda în sumă de i deductibilă fiscal, cu atât mai mult cu cât au fost realizate venituri impozabile (venituri din subvenții APIA) aferente acestui contract de arendă.

Referitor la suma de i reprezentând o eroare contabilă prin care s-a stornat producția în curs fără a se înregistra intrarea de produse finite, petenta arată că prin stornarea producției în curs în sumă de lei fără a înregistra produse finite obținute cu aceeași sumă, împărtășește parțial opinia organelor de inspecție fiscală, în sensul că s-a produs o diminuare a masei impozabile cu aceeași sumă, dar numai aferentă produselor finite (care au provenit din producția în curs respectivă) aflate pe stoc la 31.12.2010, urmând ca în anul 2011 această sumă să se regăsească în debitul contului 711 - venituri aferente stocurilor de produse. Astfel, contribuabilul a raportat în anul 2010 un profit impozabil mai mic cu valoarea produselor finite (provenite din soldul contului 331 stornat eronat) aflate pe stoc la 31.12.2010 și un profit impozabil mai mare cu aceeași sumă în exercițiul financiar 2011. Arată că organele de inspecție fiscală au ajustat baza de impozitare numai în anul fiscal 2010 (ajustare în plus), fără a ajusta baza de impozitare și în anul fiscal 2011 (ajustare în minus).

În ceea ce privește TVA, petenta arată că referitor la TVA în sumă de lei, aferentă cheltuielilor cu arenda (.... lei) pentru care organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere la calculul impozitului pe profit și la TVA în sumă de lei aferentă sumei de ... lei pentru care organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere la calculul impozitului pe profit, acestea au respins dreptul de deducere a TVA aferentă cheltuielilor pentru care nu au acordat dreptul de deducere la calculul impozitului pe profit, invocând faptul că nu sunt aferente unor operațiuni taxabile. Se poate observa însă din RIF că pentru cheltuielile pentru care nu s-a acordat drept de deducere la calcul impozitului pe profit nu s-a acordat nici drept de deducere a TVA, organele fiscale invocând în acest sens prevederile art. 145. alin.2. lit. a), Cod fiscal, respectiv că acele operațiuni nu ar fi fost destinate utilizării operațiunilor taxabile.

Citând prevederile art. 145, alin. 2, lit. a) din Codul fiscal petenta arată că organele de inspecție fiscală nu fac distincție între noțiunea de operațiune taxabilă (care este la rândul său o operațiune impozabilă) și o operațiune care generează un venit la un moment dat. Operațiunile taxabile reprezintă operațiunile care intră în sfera de aplicare a TVA și care se taxează cu cota de TVA aplicabilă potrivit legii (se diferențiază de operațiunile impozabile scutite de TVA). Prevederile legale în materie, în speță art. 145, Cod fiscal nu condiționează acordarea dreptului de deducere a TVA aferentă unei achiziții de obținerea unui venit la care a concurat achiziția respectivă, ci condiția care trebuie îndeplinită este aceea ca achiziția efectuată să fie destinată utilizării în folosul operațiunilor taxabile. În speța de față, achiziția serviciilor de arendă a fost efectuată în mod expres în scopul utilizării activității de bază a societății, respectiv cea de desfășurarea de activități agricole specifice obiectului de activitate.

Petenta arată că nu trebuie să existe nicio legătură de corelabilitate între cheltuiala nedeductibilă la calculul impozitului pe profit (impozitarea directă) și TVA nedeductibilă aferentă acelor cheltuieli (impozitarea indirectă), invocând în materie de TVA Directiva 2006/112 care a consacrat principiul neutralității fiscale. În multe dintre hotărârile pe care le-a pronunțat în decursul timpului, în

domeniul taxei pe valoarea adăugată, Curtea de Justiție Europeană s-a referit la art. 2 din Prima Directivă în materie de TVA, care consacră principiul neutralității fiscale după cum urmează: „Principiul sistemului comun de taxă pe valoarea adăugată presupune existența unui impozit general pe consumație aplicat asupra bunurilor și serviciilor, direct proporțional cu prețul acestora, indiferent de numărul tranzacțiilor care au loc în procesul de producție și distribuție înainte de etapa perceperii impozitului. La fiecare tranzacție, taxa pe valoarea adăugată, calculată în funcție de prețul bunurilor și serviciilor conform cotei de impunere aplicabile, va fi exigibilă după deducerea cuantumului taxei pe valoarea adăugată suportate direct prin intermediul diferitelor componente ce se reflectă în costul bunurilor sau serviciilor”. Mai mult, aceste cheltuieli au fost efectuate în folosul operațiunilor taxate (nu în scopul unor operațiuni scutite de TVA etc), iar o cheltuială nedeductibilă fiscal nu trebuie luată în considerare la determinarea dreptului de deducere a TVA datorită faptului că se supun unor norme de drept fiscal diferite și altor principii fiscale consacrate de normele juridice, jurisprudență și de doctrina juridică.

În plus, în ce privește TVA în sumă de lei aferentă sumei de ... lei pentru care organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere la calculul impozitului pe profit, petenta arată că organele de inspecție fiscală au aplicat cota de TVA la suma de ... lei (... x 24%), reprezentând producția în curs în condițiile în care în componența producției în curs (cont contabil 331) au fost alocate cheltuieli pentru care petenta nu a dedus TVA, cum sunt cheltuielile cu costurile salariale, cheltuielile cu amortizarea etc.

Referitor la suma de lei, reprezentând TVA aferentă facturilor emise de SC I SRL care în opinia organelor de inspecție fiscală nu cuprind toate datele de identificare ale beneficiarului, petenta citează în cuprinsul contestației dispozițiile art. 146 alin. (1) lit. a) și art. 155 alin. (19) din Codul fiscal, ajungând la concluzia că factura trebuie să conțină în mod obligatoriu adresa beneficiarului, bunurilor și serviciilor și nu în mod expres adresa unde beneficiarul are sediul social; de asemenea declară că adresa inserată pe facturile de la SC I SRL reprezintă „adresa de corespondență a SC X SRL” și nu adresa sediului social, fapt care nu încalcă, în opinia petentei, prevederile art. 155 alin. (19) lit. f) din Codul fiscal.

Pentru toate motivele expuse în cuprinsul contestației, solicită aplicarea considerațiilor expuse *mutatis mutandis* și în ceea ce privește accesoriile aferente impozitului pe profit și TVA contestate, în virtutea principiului *accessorium sequitur principale* solicitând și anularea acestora.

II. Urmare inspecției fiscale efectuate la SC X SRL, organele de inspecție fiscală au emis Raportul de inspecție fiscală nr. F-AR .../02.06.2014 care a stat la baza Deciziei de impunere nr. F-AR .../02.06.2014, contestată parțial de petentă.

În ceea ce privește impozitul pe profit, organele de inspecție fiscală au modificat baza de impozitare cu sumele de mai jos, recalculând profitul impozabil și stabilind suplimentar un impozit pe profit în sumă de lei, astfel:

- cheltuieli cu arenda în sumă de lei (anul fiscal 2010) pe care organele de inspecție fiscală le-au considerat nedeductibile fiscal;
- suma de lei reprezentând o eroare contabilă prin care s-a stornat producția în curs fără a se înregistra intrarea de produse finite (anul fiscal 2010);
- venituri neînregistrate la perioada la care se referă (venituri înregistrate cu întârziere) în sumă de lei pentru anul 2010, ... lei pentru anul fiscal 2011 și lei pentru anul fiscal 2012.

Referitor la cheltuielile cu arenda în sumă de lei, organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere a acestor cheltuieli, invocând prevederile art. 21, alin. 1, Cod fiscal, potrivit cărora sunt considerate cheltuieli deductibile fiscal la determinarea profitului impozabil „*numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile*”.

În ceea ce privește TVA organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina petentei TVA suplimentară de plată în sumă lei, cu accesorii aferente de ... lei (... lei dobânzi majorări de întârziere și ... lei penalități de întârziere).

TVA stabilită suplimentar se referă la:

- TVA în sumă de ... lei, TVA aferentă unor livrări către persoane fizice pentru care nu s-a colectat TVA;
- TVA în sumă de ... lei, aferentă cheltuielilor cu arenda (... lei) pentru care organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere la calculul impozitului pe profit;
- TVA în sumă de lei aferentă sumei de ... lei pentru care organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere la calculul impozitului pe profit;
- TVA în sumă de ... lei, reprezentând TVA aferentă unor facturi care în opinia organelor de inspecție fiscală nu cuprind toate datele de identificare.

III. S.C. X S.R.L. cu sediul în localitatea, jud. Arad, este înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Arad sub nr., are cod unic de înregistrare RO ... și obiect principal de activitate „....” – cod CAEN

IV. Având în vedere, motivele invocate de petentă, documentele existente la dosarul contestației și prevederile actelor normative în vigoare, se reține că Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara este investit a se pronunța dacă în mod corect și legal, reprezentanții Activității de Inspecție Fiscală au stabilit în sarcina petentei S.C. X S.R.L. suma de ... lei, reprezentând impozit pe profit și TVA cu accesorii aferente.

Referitor la capătul de cerere din contestația formulată privind cheltuielile cu arenda în sumă de ... lei considerate nedeductibile fiscal la determinarea impozitului pe profit și pentru care s-a respins petentei exercitarea dreptului de deducere a TVA în cuantum de lei, se rețin următoarele:

În fapt, petenta în cursul anului 2010 a avut la dispoziție o suprafață de ha, în scopul realizării obiectului său principal de activitate cultivarea cerealelor (exclusiv orez), plantelor leguminoase și a plantelor producătoare de semințe oleaginoase.

Având în vedere că organele de inspecție fiscală în cuprinsul filei 5 din Raportul de inspecție fiscală au consemnat că terenul necultivat de petentă este în suprafață de .. ha, iar petenta în contestația formulată a arătat că suprafața necultivată în anul 2010 a fost de ... ha – terenuri necultivate și de pe care nu s-au obținut subvenții, în scopul clarificării stării de fapt, DGRFP Timișoara a solicitat, conform art. 60 Cod procedură fiscală, republicat, APIA Arad, comunicarea, aferent anului 2010, a suprafeței agricole declarată de S.C. X S.R.L., în condițiile în care la dosarul cauzei există contractul de arendare nr./27.11.2008 încheiat între S.C. X S.R.L. și SC A Fer SRL pentru suprafața de ... ha situat în extravilanul localității Pecica, în legătură cu care petenta, în contestația formulată, nu arată dacă l-a declarat sau nu la A.P.I.A., dar motivează că nu a obținut subvenții de la această autoritate pentru suprafața de ha, arendată.

De asemenea, în considerarea faptului că din contractul de arendare nr./27.11.2008 nu rezultă care din semnatarii contractului (S.C. X S.R.L., în calitate de arendator sau SC A SRL, în calitate de arendaș) declară la A.P.I.A. acest teren arabil, cu posibilitatea obținerii subvențiilor aferente, prin aceeași adresă s-a solicitat aceleiași autorități comunicarea suprafeței declarate la A.P.I.A., în anul 2010, de către SC A SRL a suprafeței cultivate de aceasta în același an și cea pentru care această firmă a obținut subvenții.

Cu adresa nr. .../09.09.2014, înregistrată la DGRFP Timișoara sub nr. .../15.09.2014, Centrul județean Arad al APIA a comunicat că „S.C. X S.R.L. este înregistrat la APIA Arad cu ID ... iar în campania 2010 solicită sprijin pe unitatea de suprafață la APIA Arad pe o suprafață de ... ha iar la plată este aprobată o suprafață de ... ha SAPS și o suprafață de ... ha PNDC1 alăturat vă anexăm și suprafețele de teren solicitate.

S.C. A S.R.L. este înregistrat la APIA Arad cu ID ... iar în campania 2010 depune solicitare de sprijin pe suprafața de ... ha și este aprobată la plată ... ha pe SAPS și o suprafață de ... ha PNDC1 și este aprobată la plată ha alăturat vă anexăm și suprafețele de teren solicitate.”

În drept, **Legea nr. 571 din 22 decembrie 2003 (*actualizată*)** privind Codul fiscal:

“Cheltuieli

ART. 21

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.”

ART. 137

(1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

a) pentru livrări de bunuri și prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) și c), din tot ceea ce constituie contrapartida obținută sau care urmează a fi

obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni;

(...)

ART. 145

(...)

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;”

Astfel, din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că în anul 2010, petenta deși a cultivat suprafața de ... ha, a obținut subvenții pentru suprafața totală de ... ha; confirmându-se astfel starea de fapt prezentată în cuprinsul contestației în legătură cu faptul că pentru suprafața de ... ha petenta nu a obținut subvenții APIA și nu a cultivat această suprafață.

De asemenea, în cuprinsul documentelor existente la dosarul cauzei, organul competent în soluționarea contestației a fost în imposibilitatea identificării înscrisurilor din care să rezulte, referitor la arenda care face obiectul cauzei deduse judecării, dacă aceasta este aferentă terenurilor aflate la dispoziția petentei în anul 2010 în una din următoarele situații:

- terenuri în suprafață de ... ha, cultivate și pentru care petenta a primit subvenții

- terenuri în suprafață de ... ha necultivate, dar pentru care petenta a primit subvenții

- terenuri în suprafață de ha necultivate și pentru care nu s-a obținut sprijin de natura subvențiilor APIA.

Astfel, în lipsa identificării de către organele de inspecție fiscală a situației în care s-au aflat terenurile în legătură cu care petenta pretinde considerarea ca și cheltuieli deductibile la determinarea masei profitului, cât și exercitarea dreptului de deducere a TVA, a arendei aferente acestora, DGRFP Timișoara se află în imposibilitatea soluționării pe fond a contestației în legătură cu acest capăt de cerere, rezultând că petenta a obținut venituri din subvenții APIA, chiar dacă nu a cultivat în integritate suprafața totală pentru care APIA i-a acordat sprijin de natura subvențiilor.

Deoarece din documentele existente la dosarul cauzei, organul competent în soluționarea contestației s-a aflat în imposibilitatea identificării situației în care s-au aflat terenurile în legătură cu care organele de inspecție fiscală nu au considerat plata arende drept cheltuială deductibilă și nu au acordat petentei exercitarea dreptului de deducere a TVA aferentă acesteia, respectiv dacă aceste terenuri au fost sau nu cultivate, iar în situația în care nu au fost cultivate, dacă pentru ele s-au obținut sau nu subvenții APIA, pe care petenta le-a înregistrat la venituri (impozabile) care au concurat la determinarea masei impozabile a profitului, desfășurând activitatea proprie obiectului său principal, respectiv cultivarea cerealelor (exclusiv orez), plantelor leguminoase și a plantelor producătoare de semințe oleaginoase, se va desființa Decizia de impunere nr. F-

AR nr./02.06.2014 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală pentru persoane juridice emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad în legătură cu cheltuielile cu arenda în cuantum de ... lei și exercitarea dreptului de deducere a TVA aferentă acestora în sumă de lei în baza prevederilor art. 216 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

„(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare”, urmând ca organele de control să procedeze la încheierea unui nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.

Referitor la capătul de cerere din contestația formulată privind suma de .. lei, care în opinia petentei reprezintă „o eroare contabilă prin care s-a stornat producția în curs, fără a se înregistra intrarea de produse finite”, cu TVA aferentă în cuantum în lei, se constată următoarele:

Organele de inspecție fiscală au ajustat baza de impozitare numai în anul fiscal 2010 (ajustare în plus), fără a ajusta baza de impozitare și în anul fiscal 2011 (ajustare în minus), în condițiile în care petenta în anul 2010 a raportat „un profit impozabil mai mic cu valoarea produselor finite (provenite din soldul contului 331 stornat eronat) aflate pe stoc la 31.12.2010 și un profit impozabil mai mare cu aceeași sumă în exercițiul financiar 2011.

Din examinarea cuprinsului deciziei contestate se constată că în cuprinsul acesteia organele de inspecție fiscală au precizat că s-au verificat „toate înregistrările contabile, iar societatea a înregistrat în anul 2010 un profit impozabil mai mic cu valoarea notei contabile 711 Variația stocurilor – 121 Profit și pierdere – lei, nefiind influențat exercițiul financiar aferent anului 2011.”.

În drept, la art. 49, art. 94 respectiv art. 105 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, se prevăd următoarele:

“ ART. 49

Mijloace de probă

(1) Pentru determinarea stării de fapt fiscale, organul fiscal, în condițiile legii, administrează mijloace de probă, putând proceda la:

a) solicitarea informațiilor, de orice fel, din partea contribuabililor și a altor persoane;

b) solicitarea de expertize;

c) folosirea înscrisurilor;

d) efectuarea de cercetări la fața locului.

(2) Probele administrate vor fi coroborate și apreciate ținându-se seama de forța lor doveditoare recunoscută de lege.(...)

ART.94 (...)

(2) Inspecția fiscală are următoarele atribuții:

a) constatarea și investigarea fiscală a **tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspecției** sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;

b) analiza și evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse; (...)

ART. 105

Reguli privind inspecția fiscală

(1) *Inspecția fiscală va avea în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturile juridice care sunt relevante pentru impunere.*”

În ceea ce privește sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale, dispozițiile Codului de procedură fiscală precizează:

„ ART. 64

Forța probantă a documentelor justificative și evidențelor contabile

Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere.

ART. 65

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) *Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.*

(2) *Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii.*”

Astfel, din contextul legal citat, rezultă că în vederea clarificării stării de fapt fiscale a unui contribuabil, organul de inspecție are dreptul de a verifica documentele justificative și evidențele contabile ale acestuia, precum și de a utiliza informațiile provenite de la alte persoane cu care acesta are sau a avut raporturi juridice, relevante pentru impunere, în scopul motivării deciziei sale de impunere.

În raport de cele prezentate mai sus, se reține că măsura constând în ajustarea bazei de impozitare numai în anul fiscal 2010 este insuficient argumentată.

De asemenea, referitor la conținutul actului administrativ fiscal legiuitorul dispune astfel:

- art. 43 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“Actul administrativ fiscal cuprinde următoarele elemente: (...)

f) temeiul de drept;(...)”.

Referitor la elementele obligatorii de înscris în formularul "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală" anexa 2 din O.M.F.P. nr. 1.021/2013 privind aprobarea modelului și conținutului formularului "Decizie de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de

plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice" cu privire la conținutul punctului 2.1.3. Temeiul de drept, precizează:

"2.1.3. "Temeiul de drept": se va înscrie detaliat și clar încadrarea faptei constatate, cu precizarea actului normativ, a articolului, a celorlalte elemente prevăzute de lege, cu prezentarea concisă a textului de lege pentru cazul constatat. Temeiul de drept se va înscrie atât pentru obligația fiscală principală, cât și pentru accesoriile calculate la aceasta."

Informațiile prevăzute la pct. 2.1.1, 2.1.2 și 2.1.3 se vor completa pentru fiecare impozit, taxă sau contribuție pentru care s-au constatat diferențe de obligații fiscale și/sau accesorii aferente acestora. În cazurile în care legea permite și există constatări, se pot înscrie obligații fiscale accesorii, fără ca organele fiscale să stabilească o obligație fiscală principală suplimentară. În acest caz, în coloana 4 "Baza impozabilă stabilită suplimentar" se va înscrie obligația fiscală principală stabilită suplimentar de plată pe o anumită perioadă, chiar dacă în perioadele următoare aceasta s-a anulat."

Față de prevederile legale incidente în cauză și din analiza raportului de inspecție fiscală și a deciziei de impunere atacate, nu rezultă cu claritate situația de drept ce a determinat ajustarea bazei de impozitare numai în anul 2010 de către organele de inspecție fiscală, prezentarea neclară a temeiurilor legale în baza căruia a fost stabilit debitul suplimentar reprezentând impozit pe profit și taxa pe valoarea adăugată de plată, pentru acest capăt de cerere, în actul atacat, punând organele de soluționare în imposibilitatea de a se pronunța cu privire la debitul respectiv.

Pe cale de consecință, având în vedere că organele de inspecție fiscală au ajustat baza de impozitare numai în anul 2010, neprecizând norma legală care reglementează posibilitatea ajustării în plus, fără a fi urmată de o altă ajustare în anul 2011, în considerarea obiectului de activitatea specific petentei – cultivarea cerealelor (exclusiv orez), plantelor leguminoase și a plantelor producătoare de semințe oleaginoase, urmează a fi desființată Decizia de impunere nr. F-AR nr. .../02.06.2014 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad, și în legătură cu acest capăt de cerere, conform art.216 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu dispozițiile pct. 11.5 -11.7 din Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevede:

„ ART. 216

Soluții asupra contestației

[...]

(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”,

pentru suma de lei pe care organele de inspecție fiscală au considerat-o cheltuială nedeductibilă la calculul impozitului pe profit, respectiv pentru taxa pe valoarea adăugată aferentă acestuia în sumă de lei, urmând ca pentru determinarea corectă a situației fiscale a petentei, la reverificare, organul de inspecție să analizeze situația de fapt fiscală utilizând toate informațiile și documentele necesare pentru impunere.

În ceea ce privește capătul de cerere din contestația formulată în legătură cu TVA aferentă facturilor emise de SC I SRL în cuantum de ... lei, s-au reținut următoarele:

Din examinarea documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că petenta are domiciliul fiscal/sediul în ..., și un punct de lucru în localitatea(grajd), jud. Arad.

În drept, Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

Începând cu data de 01.01.2007, art.145 alin.(2) lit.a) din același act normativ, precizează:

„(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;”

Având în vedere prevederile legale precitate, se reține că orice persoană impozabilă, înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să-i fie livrate și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate sau urmează să-i fie prestate de o persoană impozabilă dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.

Începând cu data de 01.01.2007, art.146 alin.(1) lit.a) din același act normativ, precizează:

“Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care iau fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art.155 alin. (5);”

Prin Normele metodologice de aplicare ale Codului fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, în forma aplicabilă începând cu data de 01.01.2007, legiuitorul reglementează la pct.46 justificarea deducerii taxei pe valoarea adăugată, astfel:

“Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 146 alin. (1) din Codul fiscal sau cu alte documente care să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, cu excepția facturilor simplificate prevăzute la pct. 78. În cazul

pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al documentului de justificare, beneficiarul va solicita furnizorului/prestatorului emiterea unui duplicat al facturii pe care se va menționa că înlocuiește factura inițială.”

Prin urmare, începând cu data de 01.01.2007, persoana impozabilă, pentru a beneficia de exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, trebuie să justifice exercitarea acestui drept în baza exemplarului original al facturii, care să cuprindă informațiile prevăzute la art.155 alin.(5) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, respectiv:

“(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

a) numărul de ordine, în baza uneia sau mai multor serii, care identifică factura în mod unic;

b) data emiterii facturii;

c) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, după caz, ale persoanei impozabile care emite factura;[...]

e) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale cumpărătorului de bunuri sau servicii, după caz;

f) numele și adresa cumpărătorului, precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA, în cazul în care cumpărătorul este înregistrat, conform art. 153, precum și adresa exactă a locului în care au fost transferate bunurile, în cazul livrărilor intracomunitare de bunuri prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. d); [...]

k) denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate, precum și particularitățile prevăzute la art. 125¹ alin. (3) în definiția bunurilor, în cazul livrării intracomunitare de mijloace de transport noi;

l) data la care au fost livrate bunurile/prestate serviciile sau data încasării unui avans, cu excepția cazului în care factura este emisă înainte de data livrării/prestării sau încasării avansului;

m) baza de impozitare a bunurilor și serviciilor, pentru fiecare cotă, scutire sau operațiune netaxabilă, prețul unitar, exclusiv taxa, precum și rabaturile, remizele, risturnele și alte reduceri de preț;

n) indicarea, în funcție de cotele taxei, a taxei colectate și a sumei totale a taxei colectate, exprimate în lei, [...]

o) o referire la alte facturi sau documente emise anterior, atunci când se emit mai multe facturi sau documente pentru aceeași operațiune;

p) orice altă mențiune cerută de acest titlu.”

„Facturarea

ART. 155

(...)

(19) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

a) numărul de ordine, în baza uneia sau mai multor serii, care identifică factura în mod unic;

(...)

f) denumirea/numele și adresa beneficiarului bunurilor sau serviciilor, precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de identificare fiscală ale beneficiarului, dacă acesta este o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă;”

Legea nr. 31 din 16 noiembrie 1990, republicată, actualizată, Legea societăților, cu modificările și completările ulterioare:

“ART. 74

(1) În orice factură, ofertă, comandă, tarif, prospect și alte documente întrebuițate în comerț, emanând de la o societate, trebuie să se menționeze denumirea, formă juridică, sediul social, numărul din registrul comerțului și codul unic de înregistrare. Sunt exceptate bonurile fiscale emise de aparatele de marcat electronice, care vor cuprinde elementele prevăzute de legislația din domeniu.

(...)

(3) În documentele prevăzute la alin. (1), dacă acestea provin de la o societate cu răspundere limitată, se va menționa și capitalul social, iar dacă ele provin de la o societate pe acțiuni sau în comandită pe acțiuni, se vor menționa atât capitalul social subscris, cât și cel vărsat.”

Norme Metodologice nr. P/608 din 15 aprilie 1998 privind modul de ținere a registrelor comerțului și de efectuare a înregistrărilor:

“ART. 22

(...)

(7) In cazul modificării datelor cuprinse în certificatele prevăzute la alin. (2) și (5) (de exemplu: denumirea, sediul, forma juridică), se va proceda la eliberarea unui nou certificat de înmatriculare, pe care se va face mențiunea, după caz, "eliberat prin schimbare denumire/sediu, forma juridică". Noul certificat de înmatriculare eliberat va avea numărul și data înmatriculării inițiale. Certificatul de înmatriculare inițial se anulează și se păstrează în dosarul comerciantului de la oficiul registrului comerțului.”

O.G. nr. 92 din 24 decembrie 2003 republicată, actualizată, privind Codul de procedură fiscală:

“ART. 2

Raportul Codului de procedură fiscală cu alte acte normative

(...)

(3) Unde prezentul cod nu dispune se aplică prevederile Codului de procedură civilă.”

Codul de Procedură Civilă din 1 iulie 2010 republicat, actualizat

„ART. 158

Alegerea locului citării și al comunicării altor acte de procedură

(1) În caz de alegere de domiciliu sau, după caz, de sediu, dacă partea a arătat și persoana însărcinată cu primirea actelor de procedură, comunicarea acestora se va face la acea persoană, iar în lipsa unei asemenea mențiuni, comunicarea se va face, după caz, potrivit art. 155 sau 156.

(2) Partea poate alege ca toate actele de procedură să îi fie comunicate la căsuța poștală.”

Astfel din coroborarea normelor legale incidente cauzei cu starea de fapt constatată rezultă că petenta și-a exercitat dreptul de deducere a TVA înscrisă în facturi emise de SC I SRL care la rubrica „Sediul” au fost completate cu o

adresă la care petenta nu desfășoară activitate, nefiind nici adresa de sediu a acesteia și nici vreun punct de lucru declarat în condițiile legii.

Potrivit prevederilor enunțate mai sus, se reține că pentru exercitarea dreptului de deducere a TVA, orice persoană impozabilă trebuie să justifice dreptul de deducere, cu factură, care să cuprindă toate informațiile obligatorii și să fie emisă pe numele persoanei de către o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată.

Pentru exercitarea dreptului de deducere a TVA, petenta trebuie să facă dovada calității de documente justificative a documentelor înregistrate, potrivit prevederilor art.6 din Legea contabilității nr.82/1991, republicată, și normelor legale invocate mai sus, întrucât persoanele impozabile au obligația evidențierii corecte și complete a tuturor operațiunilor efectuate în desfășurarea activității economice și a consemnării tuturor documentelor care stau la baza înregistrărilor în contabilitate, conform art.156 din Codul fiscal.

Simpla raportare a dreptului de deducere numai la substanța tranzacției ar goli de conținut dispozițiile legale prevăzute în Codul fiscal cu privire la elementele obligatorii ce trebuie să le conțină o factură și exercitarea dreptului de deducere numai în baza unei facturi ce conține toate informațiile expres stipulate în lege.

Mai mult, se reține și faptul că prin Decizia V din 15.01.2007 a Secțiilor Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, publicată în Monitorul Oficial nr.732/30.10.2007, dată “în aplicarea corectă a dispozițiilor înscrise în art.21 alin.(4) lit.f) și art.145 alin.(8) lit.a) și b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, pentru identitate de rațiuni și fiind dată și în aplicarea dispozițiilor art.6 alin.(2) din Legea contabilității nr.82/1991, instanța s-a pronunțat asupra dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrisă în facturi care nu conțin sau nu furnizează toate informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunii pentru care se solicită deducerea taxei pe valoarea adăugată, în sensul că ***“taxa pe valoarea adăugată nu poate fi dedusă și nici nu se poate diminua baza impozabilă la stabilirea impozitului pe profit în situația în care documentele justificative prezentate nu conțin sau nu furnizează toate informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunii pentru care se solicită deducerea taxei pe valoarea adăugată.”***

Astfel, se reține în cauză, faptul că pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrisă în facturile primite de la furnizori este obligatorie verificarea condițiilor impuse de lege privind modul de completare a facturilor (documentelor).

Motivația petentei din cuprinsul contestației formulate, că locul indicat la rubrica „Sediu” în cuprinsul acestor facturi reprezintă „adresa de corespondență” a petentei nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei în virtutea principiului general de drept *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus* și având în vedere că petenta nu a prezentat conform art. 65 din Codul de procedură fiscală, republicat, niciun înscris de natura mijloacelor de probă reglementate Codul de procedură fiscală care să facă dovada că adresa înscrisă ca

sediu al său în facturile care fac obiectul cauzei deduse judecății, reprezintă un loc care poate fi asimilat noțiunii de „Sediul” așa cum acesta este definit în normele legale precitate și înregistrat la autoritatea competentă conform legii, respectiv Oficiul Național al Registrului Comerțului.

Învederăm petentei că într-adevăr dispozițiile art. 155 alin. (19) lit. f) referă la adresa beneficiarului bunurilor, însă în condițiile în care SC X SRL este o persoană juridică organizată ca societate cu răspundere limitată, acestea îi sunt aplicabile dispozițiile Legii nr. 31/1990 în virtutea principiului general de drept *specialia generalibus derogant*.

Având în vedere că această normă legală specială instituie în cuprinsul art. 74, dispoziția imperativă, ca în orice factură să fie indicat sediul social al societății cu răspundere limitată, iar adresa înscrisă de furnizor în facturile în discuție nu reprezintă sediul social al petentei, motivațiile sale nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a contestației.

Chiar în ipoteza în care furnizorul, SC I SRL, la rândul său, societate cu răspundere limitată, nu a cunoscut sediul social ori o altă adresă a beneficiarului SC X SRL, petenta în momentul acceptării facturilor emise și înregistrarea acestora în evidența contabilă, avea obligația verificării conținutului acestora sub aspectul indicării tuturor elementelor obligatorii; petenta, în calitate de cumpărător, respectiv persoana impozabilă care primește factura și acceptă înregistrarea ei în evidența contabilă ca document justificativ pentru operațiunile taxabile pe care le efectuează, fiind răspunzătoare de primirea și înregistrarea în contabilitate a unor documente întocmite necorespunzător, care nu sunt în conformitate cu prevederile legale în vigoare, sau care cuprind date referitoare la adresă, incorecte, cum este cazul în speță, cunoașterea, aplicarea și respectarea actelor normative fiind obligatorie în egală măsură atât pentru furnizor, cât și pentru beneficiar, acesta din urmă având obligația să solicite documente corect și legal întocmite.

Prin urmare, se reține că prin elementele conținute, facturile emise de SC I SRL, nu sunt de natură să infirme constatările organelor de inspecție fiscală, în condițiile în care la rubrica „Sediul” – de exemplu, din fotocopia facturii nr. din 29.08.2012 existentă la dosarul cauzei - este indicată localitatea Semlac nr. 526, având în vedere că din documentele din dosarul cauzei și consultarea bazei de date RECOM nu rezultă că petenta ar fi desfășurat vreodată activitatea la această adresă, în lipsa precizării de către aceasta a normei legale care reglementează „adresa de corespondență” și datorită faptului că facturile nu reprezintă acte de procedură.

Astfel se constată că facturile emise de SC I SRL în legătură cu care petenta pretinde exercitarea dreptului de deducere a TVA nu conțin informații complete privind sediul petentei, adresa înscrisă ca sediu al său în facturile care fac obiectul cauzei deduse judecății, nefiind nici adresa de sediu a acesteia și nici vreun punct de lucru declarat în condițiile legii, motiv pentru care în cauză sunt

aplicabile dispozițiile art. 216 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, republicat, urmând a fi respinsă contestația formulată de petentă în legătură cu TVA în cuantum de lei.

Referitor la **majorările de întârziere și penalitățile de întârziere** aferente impozitului pe profit și taxei pe valoarea adăugată, cauza supusă soluționării este dacă petenta datorează majorările de întârziere și penalitățile de întârziere aferente impozitului pe profit și taxei pe valoarea adăugată în condițiile în care o parte din debitele reprezentând impozit pe profit și taxa pe valoarea adăugată stabilite în sarcina sa nu au fost contestate și sunt datorate.

În fapt, prin Decizia de impunere nr. F-AR .../02.06.2014 au fost stabilite în sarcina petentei obligațiile fiscale în sumă de lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată și lei reprezentând impozit pe profit pe care societatea petentă nu le contestă și taxa pe valoarea adăugată în sumă de ... lei pentru care nu s-a acordat drept de deducere și ... lei impozit pe profit, datorii fiscale contestate.

De asemenea, pentru aceste datorii fiscale contestate, organele fiscale au calculat suma de lei - majorări de întârziere aferente impozitului pe profit, lei – penalități de întârziere aferente impozitului pe profit, lei – majorări de întârziere aferente TVA și lei – penalități de întârziere aferente TVA, în Referatul cu propuneri de soluționare a contestației nr./08.07.2014, conform pct. 3.6 din OPANAF nr. 450/2013.

Rezultă așadar că majorările de întârziere și penalitățile au fost determinate atât pentru TVA în legătură cu care Decizia de impunere contestată a fost desființată, cât și pentru TVA în legătură cu care contestația urmează a fi respinsă.

În drept, potrivit art. 111, art. 119 și art. 120 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat:

„ART. 111

Termenele de plată

(1) Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează. (...)

ART. 119

Dispoziții generale privind majorări de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere. (...)

ART. 120

Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.”

În speță, în condițiile în care, în Referatul cu propuneri de soluționare a contestației, organele de inspecție fiscală au calculat în sarcina petentei obligațiile

fiscale accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată și impozitului pe profit - majorări de întârziere și penalități de întârziere - pe cumul, organul de soluționare este în imposibilitatea de a determina cuantumul majorărilor de întârziere și penalităților aferente debitului pentru care contestația va fi respinsă și având în vedere faptul că, societatea petentă a contestat parțial decizia de impunere în considerarea faptului că majorările de întârziere și penalitățile reprezintă o măsură accesorie în raport cu debitul conform principiului de drept "accessorium sequitur principale" se vor aplica și pentru acest capăt de cerere prevederile art. 213 alin. (1) și art. 216 alin. (3), în sensul că se va desființa decizia de impunere pentru suma de lei reprezentând majorări de întârziere și penalități, organele de inspecție fiscală urmând să recalculeze majorările de întârziere și penalitățile în funcție de rezultatul reverificării dispuse.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 21, art. 137, art. 145, art. 146, art. 155 din Legea nr. 571 din 22 decembrie 2003 actualizată, privind Codul fiscal, O.M.F.P. nr. 1.021/2013 privind aprobarea modelului și conținutului formularului "Decizie de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice", pct. 11.5 -11.7 din Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, art. 74 din Legea nr. 31 din 16 noiembrie 1990, republicată, actualizată, Legea societăților, cu modificările și completările ulterioare, art. 22 din Normele Metodologice nr. P/608 din 15 aprilie 1998 privind modul de ținere a registrelor comerțului și de efectuare a înregistrărilor, art. 158 din Codul de Procedură Civilă din 1 iulie 2010 republicat, actualizat, Decizia V din 15.01.2007 a Secțiilor Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, publicată în Monitorul Oficial nr.732/30.10.2007, art. 2, art. 43, art. 49, art. 64, art. 65, art. 94, art. 105, art. 111, art. 119, art. 120, art. 213, art. 216 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, în baza referatului nr. _____, se

DECIDE

- *desființarea* parțială a Deciziei de impunere nr. F-AR nr./02.06.2014 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad, pentru suma totală de lei reprezentând:

- ... lei – impozit pe profit
- lei – majorări de întârziere aferente impozitului pe profit
- ... lei – penalități de întârziere aferente impozitului pe profit
- ... lei – taxa pe valoarea adăugată
- ... lei – majorări de întârziere aferente TVA
- lei – penalități de întârziere aferente TVA

urmând ca Activitatea de Inspecție Fiscală Arad prin organele sale de specialitate, să efectueze o nouă inspecție fiscală pentru aceeași perioadă verificată, conform actelor normative în vigoare, ținând cont de aspectele reținute în decizie și în

conformitate cu dispozițiile art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

- *respingerea ca neîntemeiată* a contestației formulată împotriva Deciziei de impunere nr. F-AR nr./02.06.2014 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad, pentru suma de lei reprezentând TVA.

- prezenta decizie se comunica la:

· SC X SRL

· AJFP Arad

Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată potrivit prevederilor legale la Tribunalul Arad în termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL,

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.